

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- vt dixi supra, ergo in casu isto non dñr fuisse prohibi-
 23 bñ, qm̄ ut dictum est, f̄ fideicōmissarij, seu hi, qui
 veniunt ex substitutione fideicōmissaria, non sunt
 verē, & propriē hāredes, sed improprie, & largē, vt
 per Io. de Imo. in l. qui liberis §. hac verba. ff. de vul.
 & pup. & arg. l. si filius §. i. ff. quod cū eol. postulante
 14 ad treb. & ideo f̄ in dispositione odiosa, & exorbi-
 tanti, quā loquitur de hāredibus, nō cōprehendun-
 tur fideicōmissarij, nec uocati per substitōem fidei-
 commissariam, vt colligitur ex ijs, quā voluit Ale.
 15 in conf. 82. in fi. 2. col. in 2. vol. hinc est, f̄ q̄ statutum,
 quod vult possessionem debere continuari in hāre-
 des non habet locū in fideicommissarijs, ut ibi per
 16 Alex. quia f̄ tale statutum est exorbitans, & contra
 regulas iuris, ut in l. cū hāredes in prin. & ibi Alex.
 ff. de acq. pos. & per Bal. in rub. de caus. pos. & propr.
 in fi. 2. col. cū seq. ¶ Vterius, q̄ filius Tadei non de-
 17 beat admitti, facit, f̄ nā ad hoc, vt in dispōne facta
 per noia collectiua iuxta tex. cū ibi nō per Soc. post
 Bart. in l. Gallus §. quidam rectē ff. de lib. & posth. &
 in l. fi. C. de verb. sign. cōprehenduntur personae, quē
 sub noie appellatio cōprehendi possunt, requiri-
 tur, q̄ sint tales, qui in rerū natura fuerint tpe testa-
 menti, & mortis, uel saltem eo tpe, quo uenit casus
 dispositionis, ut colligitur ex tex. in l. cum ira §. in fi.
 de commissio ff. de leg. 2. & in l. fi. C. de verb. sig. & est
 de mente Bar. & aliorū in d. l. si cognatis. ff. de rebus
 dubijs super solutione d. §. in fideicommissio: Et vñ
 esse cōis opinio, quā sequitur Alex. qui plures alle-
 gat in conf. 219. in 2. uol. & requirit, quē essē nātū sal-
 tē tēpore mortis testatoris: sed filius Tadei nō erat
 natus, nec conceptus tēpore testamenti, nec mortis
 testōris, nec ē tēpore alienationis quo cessit, & ue-
 nit dies fideicōmissi contenti sub alienationis pro-
 hibitione, ergo is non potuit admitti, sed ille, qui
 erat proximior eo tpe, quo fuit alienatio facta, quo
 tpe fuit sibi ius cōstitū, cui nō potuit iudicari nec il-
 lud tolli p̄ superueniētiā natiuitatis d. filij Tadei, ar-
 gu. d. §. in fideic. & in d. l. fi. & in l. peto §. fratre cū ibi
 nō ff. de leg. 2. In reliquis me remitto ijs, p̄ doctē ad-
 duxit D. Cōsultor, cuius sniam sequor. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

1. Prohibitio alienationis simpliciter facta non ualet, at si cum causa, & respectu alicuius persone facta sit, ualet, ac fideicōmissum inducit.
2. Prohibitio alienationis facta inter vnū, vel oēs ex plurib. insti- tuis ualet, interq; eos fideicōmissū operat. Qd̄ declara. nu. 3.
4. Prohibitio alienationis facta, nisi de consensu, & voluntate alicuius, dicitur facta respectu illius, & ad eius utilitatem, ideoque ualet, & fideicōmissum inducit.
5. Fideicommissi res nequeunt per grauatum alienari, nisi de consensu eius, cui fideicommissum relictum est.
6. Prohibitio alienationis extra familiam, & nisi requisitis illis de familia eadem est, ualet, inducitq; fideicommissum.
7. Prohibitio alienare etiam simpliciter, hoc addito, vt possit puta à Titio herede astringi ad reddendam rationem omnīu bo- norum, quā in manus suas peruenierunt, & de illis inuenta- riū facere, dicitur grauatus Titio per fideicōmissū restituere.
8. Fideicommissarius, cui restitutio faciendā est, cogit grauatum heredem cauere de bonis cōseruandis.
9. Et propterea inuentarium facere.
10. Inuentarium is de iure facit, qui rationem reddere tenetur.
11. Prohibitio alienationis ualide facta vni ex filijs inducit fidei- cōmissum sub illa cōdōne subintellec. si sine filijs decesserit.
12. Prohibitio alienationis facta vni sine consensu, & voluntate alterius inducit fideicommissum conditionale in casu aliena- tionis factae sine consensu illius, & non aliter.
13. Etiam si aliqua verba postea fideicommissum importantia es- sent adiecta: Nisi & alia simplex, & purum possit mortem

prohibiti significantia forent apposta.

14. Nec verba adiecta, ut possit astringi ad reddendam rationem, inuentariumq; cōseruandum, & vbi bona debent cōseruari, fideicommissum alterant, ut simplex sit.
15. Fideicommissum simplex post mortem restituentem, per hac uerba inducitur, cum hac lege, & conditione, q̄ Titio de- dente succedat eius loco Caius.
16. Verbum succedo est cōe. potestq; fideicommissum importare.
17. Prohibitio alienationis simpliciter facta cum adiectione, quā uoluit, q̄ bona in familia remaneant, fideicommissum simplex post mortem operatur.
18. Substitutio fideicommissaria facta dicitur per hac uerba, cum hac lege, q̄ decedente Titio succedat Caius.
19. Condicio quandoq; idem, quod fideicommissum importat.
20. Si quis ex heredib. grauatus sit cohæredi post mortē suā fidei- cōmissum restituere, & postea dictū sit, q̄ ipso uiuente possit co- herere de oībus bonis disponere, de quib. bonis intelligi, an de suis tñ, an uerō et de parte cohæredis, & q̄ hac licetia equi.
21. Interpretatio semp̄ sit, ne testōris dispositio frustratoria reddat.
22. Verba in fine, seu ultimo loco posita, absurdi uisum causa, & ne dispositio frustratoria sit, nō ad omnia præcedentia, sed ad proxima tantum referuntur.
23. Legitima, & Trebellianica liberis primi gradus impetrit, & prohiberi non potest.
24. Alienatio grauato per fideicōmissū restituere ipsius iure sta- tore concessa censetur prohibita in ultima uoluntate, & causa mortis, & e contra.
25. Alienatio ad tps̄ pmissa post illud tps̄ dī prohibita, & tñ.
26. Alienatio concessa grauato per fideicommissum intelligi- tur, dummodo fiat absque dolo, & fraude fideicommissi, & quia fideicommissario cōseruetur.
27. Prohibitio alienare sine consensu cohæredis potest cohæredem inuitum ad diuisionem prouocare.
28. Emphyteuta prohibitus alienare, irrequisito domino, potest alij emphyteutā ad diuisionē prouocare, & cū illo dimittit.
29. Grauatus per fideicōmissum si est de liberis, solū de legitima, & trebellianica rectē testat, & disponit; de alijs uero minime.
30. Fideicommissi bona pro dote, & alimentis filiorum grauati possunt etiam absque consensu fideicommissarij alienari.
31. Pater iure naturæ filios suos alere tenetur.

E P I T O M E.

Testator filiū, & filiū a quē heredes instituit, & uoluit filiam non posse aliquid facere, seu disponere de bonis hereditatis, nisi de consensu, & voluntate filij, cum hac lege, & conditione, quod decedente filio succedat eius loco filia, & ipso filio uiuente possit is de omnib. bonis liberē disponere. In utroq; fideicommissum inductum est, & quale, & filius solum in uita, & non in ultima uoluntate, nec mortis cā, & solum de parte sua disponere potest: Filia uerō solum de legitima, & trebellianica, quamuis in subsidium pro dote, & alimentis filiorum bona fideicommissi etiam rectē alienat.

C O N S I L I V M. LXXXVI.

ISIS uerbis testamēti, & dubijs propo- sitis, prius, quā ueniā ad illorū diuisionē pro declaratione dicēdorū, necnō mō- tis patris testātis interpretatione aliqua præmitto: primum q̄ per illa uerba posita in testi post institutionē factā a testatore de D. Antonio Do. Maria filijs æqualiter institutis, vñ, & uult, q̄ D. Maria nō possit aliquid facere, seu disponere dictis bonis nisi de uoluntate, & cōsensu patris D. An-

habetur persona pro eo &c. censetur indu-
ctum fidei commissum quoad bona, in qui-
bus Maria haeres fuit instituta ad comodu-
m Antonij fratris: & qm quavis prohibitio
7 quae est simpliciter facta a testatore, non
impedit nudu praecceptu de non alienando factu
impedit ipsum, quin possit alienare. l. fi-
dei fidei leg. 1. l. pater filii §. Iulius agripa
l. Lucius in prin. co. tit. l. cu pater §. liber-
tatis §. praedicti ff. de leg. 2. Tñ qñ prohibi-
tio praecceptu de non alienando non est nudum
8 l. persona, cuius contemplatione factu fue-
rit, & inducit fidei commissum, vt est tex.
in l. codicillis §. instituto, & in l. pater
§. hunc per Ale. & alios in d. l. filius
§. de l. de l. mo. in d. §. instituto per gl. ibi in ver-
bo voluit, iunctis iis, quae tangit Soc. in 4. col. ibi
9 iulius in l. qui Roma §. cohæredes ff. de ver-
borum significat. testator pluribus institutis dispositiue pro
hereditatis alienari per vnũ, vel per oēs,
non censetur inducere fidei commissum re-
spectu prohibitionis factae respectu persona-
rum, & quavis istud dictu reddatur du-
bitum, quia ponit Alex. in d. §. cohæredes in
10 pñtibus de cā prohibitionis non appareat,
sed prohibito facta inter plures, quib. est
prohibito facta inter plures, quib. est
prohibito in d. §. diui cum gl. & allegat
in l. quoties la 1. C. de fideic. & idē se-
ntentia de Cast. & D. Alex. in d. §. diui: tñ hoc
verum fm D. meum Soc. in d. §. cohæres-
des in casu predicto vltra prohibitionē
non alienando fuissent ēt adiecta aliqua alia
requisita constaret prohibitionem fuisse fa-
cta certa personae, uel causae, ut est tex. in
11 l. codicillis §. mater, fm quod inducit Soc. in d. §.
cohæredes in l. mo intelligatur, & saluetur gl. ad
l. instituto, inducendo, & declarando, vt ibi
de mente Alex. in d. §. cohæredes in
l. mo. in d. l. cu pater §. liberis
sed in casu nostro vltra prohibitionē factā
de non alienando, vel disponendo de bo-
na testatore fuerit expressa alia verba, ex qui-
bus prohibito facta fuit cōtemplatione
personae, ergo dicitur inductum fideicom-
missum: tñ vltra qñ a testore plures fuerint
instituti, & alter videlicet D. Maria fuerit
instituta aliquid de dictis bonis facere, seu dispo-
nere fuit, qñ hoc non possit facere sine vo-
luntate consensu D. Antonij cohæredis, siue legi-
tatione pro eo, ex quo inferitur, qñ contempla-
tio D. Antonij, & ad eius vtilitatem dica-
tur oī prohibitio: tñ qñ res fideicommissa
oper grauatum alienari non possunt, nisi de
voluntate eius, cui relictu est fideicom-
missum fundum per fideicommissum, l. nihil
l. codicillis §. infulam ff. de leg. 1. l. quoties
de fideicom. Et ad propositu facit id, tñ quod
Alex. in d. §. cohæredes in 3. & 4. col. repro-
bat de Cast. in d. l. quoties la 1. qñ non est dñia,
sed fundu legatū prohibeat alienari ex fami-
liaritate: hæc dñia nō probat iure, & verba
reg casu vñr idem sonare, vt dixit Alex. ibi in
verf. item non vñr &c. sed qñ fuit prohibita
boni extra familiam, vñr inductum fidei-
commissum, quia cōtemplatione illorum de fami-
liaritate facta prohibitio, ut concludit idem A-
lex. in 4. col. per tex. cum ibi not. per gl. in l. peto
§. de leg. 2. & ita tenet Rapha. in d. §. cohæ-
redes, ergo & idem dicendū est, qñ testator pro-

hibuit alienationē, nisi requisitis, vel irrequisitis illis
de familia, & consequenter inferitur ex mēte Alex.
qñ qñ est prohibita alienatio, nisi de uolūtate, & cō-
sensu alicuius, cōtemplatione illius censetur facta
prohibito. ¶ Præterea in casu nostro ēt additum
fuit, qñ d. D. Maria possit astringi a D. Antonio, & nō
ab alio, ad reddendā rōnem de oībus bonis, quæ
peruenerunt in manus suas, & de illis inuentariū fa-
cere, & ea diligenter conseruare: ex quibus inferri
pōt, qñ ad d. D. Antonium dñr spectare, & pertinere
aliquid ius fidei commissi in bonis praedictis, alio-
quin frustra posset ipse astringere d. D. Mariam ad
reddendā rōnem, quia sua non interesset ista fieri
debere, nisi ipse diceretur vocatus: nam fideicom-
missarius, cui est restitutio facienda, cogit hæredē
grauatū canere de bonis conseruandis, ut in casu
restōis possint integraliter ad fideicommissarium
peruenire l. imperator cum ibi not. ff. ad Treb. iun-
cta l. cum archimedorum C. vt in posses. leg. & arg.
9 l. iubemus C. ad Treb. Item tñ fideicommissarius co-
git hæredem grauatum conficere inuentarium de
bonis subiectis fideicommissio pro illorum conserua-
tione, vt in casu restitutionis integraliter sibi possit
restituī, ut uoluit Pau. de Cast. in l. cum tale §. i. ff. de
cond. & demon. Præterea tñ cū ex dispositione testa-
toris ipsa D. Maria teneatur reddere rōnem de di-
ctis bonis ipso D. Antonio, sequitur, qñ de iure te-
netur inuentariū conficere per ea, quæ hñr per Spe-
in tit. de instr. edit. §. fin. & ibi Bal. in addi. in fi. & tra-
dit Bal. in l. cū oportet §. non aut C. de bon. quæ lib.
& in l. orphanotrophos C. de episcop. & cler. ¶ Ac-
cedat ijs, qñ cū mandatū fuerit ipsi D. Mariae conser-
uare diligenter bona oīa, quæ ad manus suas ex tes-
tō peruenerunt, respectu, & cōtemplatione D. An-
tonij, inferitur ius aliquod fuisse reseruatum D. An-
tonio, & consequenter ipsum uocatū esse per fidei-
commissum ad illa bona, argu. l. pater filii §. fundu
ff. de leg. 3. & sic ex praedictis apparet, qñ vltra prohi-
bitionē alienationis factā ipsi D. Mariae testator ad-
didit plura, ex quibus colligi pōt, qñ alienatio dñr pro-
hibita cōtemplatione dom. Antonij, & consequen-
ter constat ipsum fuisse uocatū per fideicommissum
ad dicta bona: qñ etsi simplex prohibitio alienatio-
nis hoc non dicatur inducere, tñ qñ reperitur fa-
cta respectu alicuius personae, seu qñ vltra prohibi-
tionē alienationis testator addidit aliqua alia, quæ
hoc designent, quæ ēt per se hoc operari non pos-
sent, tunc dñr fideicommissum introductū, ut colligi-
tur ex ijs, quæ uoluit D. meus Soc. in d. §. cohæres-
des in primo casu in 3. col. & ex ijs, quæ hñr in d. l. fi-
lius §. diui cum similib. supra allegatis. ¶ Sed stāte
hmo fideicommissio dubitari posset, an illud dica-
tur simpliciter factum, an sub aliqua condōne taci-
ta, uel expressa, ut si ipsa decesserit sine liberis, uel
in casu alienationis factæ per d. D. Mariam: & con-
cludendum de iure vñr, tñ qñ censetur factu sub illa
tacita condōne a lege subintellecta in fideicommissio
facto liberis, si decesserit sine liberis, vt hñr in l. gene-
raliter §. cum aut C. de insti. & subst. sub condi. fac.
l. cum acutissimi C. de fideicom. l. cū auus ff. de cod.
& demon. & ita tenuit Paul. de Cast. in l. quoties la
1. C. de fideic. ut refert ēt Alex. in d. §. cohæredes in
12 3. col. Item tñ hmo fideicommissum, vt supra impor-
tatū per verba, de quibus in testō, dñr factum in casu
alienationis subsequente, & sic sub condōne, si D. Ma-
ria aliter disponeret, & faceret de dictis bonis, quā
sibi esset permissum, & concessum a testatore, vide-
licet sine consensu, & uoluntate D. Antonij: ex quo
enim prohibuit D. Maria posse de illis bonis dispo-
nere, nisi de consensu, & uoluntate dom. Antonij,
censetur

cenfetur permiffiſſe, q̄ cum confenſu illius poſſit, & ſic dominus Antonius conſentendo alienationi ſibi poſſit præiudicare, ſolumq; ipſe admittatur ad bona per fideicommiſſum, ſi facta fuerit alienatio ſine conſenſu, & voluntate ſua per ea, quæ habentur latiſſimè per Bar. & Alex. in 4. col. Pau. de Caſt. Soc. & Imol. in d. §. cohæredes, & in l. quoties per illū text. la. 1. C. de fideicom. & videtur text. in l. peto §. fratre, & in l. cum pater §. libertis, l. codicillis §. inſulam ff. de leg. 2. l. pater §. filiā, & in §. mater cū ubiq; not. & in §. quid indecim ff. de leg. 3. ¶ Nec obſtat text. in l. Titia ſcio §. ſcia libertis ff. de lega. 2. quia ibi vltra prohibitionem de non alienando fuerunt adiecta alia verba expreſſe fideicommiſſum importātia, & idē contingit in caſu l. codicillis §. inſtituto cum §. ſequenti ff. cod. tit. ¶ Quinimō ē ſi vltra prohibitionem de non alienando eſſent adiecta aliqua alia verba importātia fideicommiſſum, tunc cenfetur fideicommiſſum factum ſolum in caſu alienationis, vt expreſſe vt concludere dominus meus Soc. in d. §. cohæredes in 5. col. in fin. primi caſus per text. in d. l. codicillis §. inſtituto, & in l. pater §. mater ff. de leg. 3. & per gl. in d. §. inſtituto, & in d. l. cum pater §. libertis cum ſimilib. niſi vltra prohibitionē alienationis eſſent adiecta alia verba, ex quibus apparet fideicommiſſum inductū eſſe ſimpliciter ē in caſu nō alienationis poſt mortē grauati, & ita intelligo text. in d. §. ſcia libertis, & in d. l. codicillis §. matre. Itaq; concludo, q̄ in caſu noſtro non dē fideicommiſſum introductū ſimpliciter, ſed ſolum in caſu alienationis. ¶ Nec in contrariū faciunt illa verba, q̄ D. Maria non poſſit diſponere, niſi de conſenſu D. Antonij, nec poſſit aſtringi ad reddendā rōnem, & ad conſciendum inuentarium, niſi à præſato D. Antonio, ¶ qm̄ intelliguntur poſita, vt in caſu alienationis, de qua ſupra, poſſet D. Antonius aſtringere ad reddendā rōnem de dictis bonis D. Mariam, & ſic, vt poſſet ſcire, & cognoscere, an bona per illā eſſent alienata, & conſequenter an locus eſſet fideicommiſſi. ¶ Similiter non obſtant illa alia verba, & ea bona debeat diligenter conſeruare, quia non dñr importare fideicommiſſum ſimpliciter, ſed reſtringuntur ſolū ad caſum alienationis prohibita, videlicet, q̄ debeat conſeruare, vt in caſu alienationis D. Antonius valeat conſequi illa iure fideicommiſſi, vt de hoc vñ text. clarus in l. pater filium §. fundum ff. de leg. 3. vbi vltra prohibitionē de non alienando fuerunt expreſſa illa verba, ita. n. fiet, vt fundus Titianus de noſte veſtro nunquam exeat, & tñ ea non ampliant, nec faciunt, vt dicatur fideicommiſſum ſimpliciter introductū, ſed ſolū in caſu alienationis prohibita, vt ibi. ¶ Item præſuppono ſecūdo loco, ¶ q̄ teſtator illo verſ. teſtamenti, cū hac tñ lege, & condōne, q̄ decedente d. D. Antonio ſuccedat eius loco D. Maria & c. dñ grauatiſſe D. Antonij per fideicommiſſum de reſtituendo poſt mortem D. Mariæ, & ſic dicitur inductum fideicommiſſum ſimpliciter poſt mortem D. Antonij reſtituendum D. Mariæ: ita ¶ enim importat verbum ſuccedit, quod eſt verbum cōe & importare pōt fideicommiſſum, ad tradita per lo. And. in c. ſi pater de teſta. in 6. per Bar. in l. centurio in vlt. col. ff. de vulg. & pupil. & per Imol. in c. Raynurius extra de teſta. facit id, ¶ quod habetur per D. meū Soc. in d. §. cohæredes in 7. col. in 5. caſu, vbi dixit, q̄ ſi ſit ſimpliciter prohibita alienatio cum adiectione horū verborum, quia volo, q̄ bona in familia remaneant, dicitur inductum fideicommiſſum ſimpliciter poſt mortē, qm̄ uerbum volo ſui natura importat fideicommiſſum l. 2. C. commu. de leg. cum alijs, de quibus per cum. Præ-

terea ¶ dicendo cum hac tñ lege q̄ decedente d. D. Antonio & c. cenſeri debet factam eſſe ſubſtitutionē fideicommiſſariā, qm̄ huiusmodi verba generalia ſunt apta cōprehendere plura, tēpora videlicet quicunque deceſſerit, & conſequenter ē tēporis quo decederet poſt aditam hæreditatem, & poſt præſentem ætatem, quo caſu habet locum fideicommiſſaria ſubſtitutio, vt in l. cēturio, & ibi Bar. lo. de Imol. Alex. & oēs ff. de vulg. & pup. & ibi Bar. lo. de Imol. in l. precibus C. de impub. & in c. ſi pater de teſta. in 6. Item ¶ illa verba, cum hac lege, & condōne important, hoc eſt, cum onere fideicommiſſi, condōne, niſi importat idem, quod fideicommiſſum la. cōgl. & ibi Bart. & alij C. de pact. & lex eſt idem, quod voluntas, & diſpoſitio teſtatoris, l. Lucius §. Lucius ff. de fideicom. liber. §. diſponat in authen. de rep. ¶ In quo autē dicatur grauatus d. D. Antonius, & de quibus bonis poſſit liberè diſponere, & quod ſtatim apparebit ex infra dicendis. ¶ Statim itaq; his præſuppoſitis, venio ad dubia in puncto mihi propoſito, quæ ſunt hæc: Primum, vtrum D. Antonius, viuente D. Maria ſore, vt ſupra inducta, poſſit, alienare per donationem inter viuos, ſcā quouis alio titulo oīa bona hæreditatis, & conſequenter tam ſibi obuenientia, quā ſore: ſecundum eſt, vtrum d. D. Antonius poſſit ſaltem pro rata, & parte ſuæ hæreditatis liberè de dictis bonis diſponere, & illa alienare: Tertium, an D. Maria poſſit prouocare D. Antonium ſuper bonis dicitur hæreditatis ad diuiſionem, & de eius parte teſtari viuente D. Antonio: Quartum, & vltimum eſt, an D. Maria, quæ ex primo matrimonio habuit vnum filium, & vnam filiam, quibus nihil, vel parū remanſit ex bonis paternis, teneatur, & cogi poſſit maxime ad hoc accedente conſenſu D. Antonij de bonis hæreditarijs patris dotare filiam, & alimentare filium pauperes, nō habentes, unde poſſint habere dotem, & alimenta. ¶ Circa primum dubium vñ primo aſpectu dicendum, ¶ q̄ D. Antonius valeat de omnibus bonis hæreditatis paternæ, & ſic de portione & ſortis diſponere, qm̄ verba teſtamenti ſunt clara, & ipſe de oībus bonis poſſit diſponere, & conſequenter ē de bonis præuentis ad D. Mariam, & de eius portione, qui. n. omne dicit, niſi excludit l. Iulianus ff. de leg. 3. qui text. optimè facit ad caſum noſtrū, vbi dicendo, omne prædiū Scianum lego, dñ legatū nō ſolū quoad partē ſuam, ſed ē quoad partē quærat alterius, & cū in verbis nulla eſt ambiguitas, nō debet admitti voluntatis quaſtio. l. ille, aut ille mñ. ff. de leg. 3. Præterea ſi in caſu d. l. Iulianus propter verba vñ cōprehenditur quolibet pars rei ē aliena, ergo hoc magis dicēdū eſt in caſu noſtro, in quo teſtator dicere diſpoſuiſſe penitus de rebus ſuis, quā in re ſua quilibet eſt moderator, & arbitri. l. in præſentia C. mand. §. per traditionē inſti. de reſtit. ¶ Præmiſſis tñ non obſtantibus, contrariam dñ de iure puto veriorē eſſe, q̄ ſolum vigore licentiæ & facultatis conceſſæ à teſtatore ipſe D. Antonius poſſit alienare oīa bona ſuæ partis, & non ſortis, ea quæ habentur in illo verſiculo, & ipſo viuente, & c. ſint referenda ad proximiora, in quibus diſponit, vt ipſa D. Maria debeat ſuccedere D. Antonio prædecedenti, & ſenſus ſit, q̄ licet ipſi D. Antonio prædecedenti D. Maria debeat ſuccedere per fideicommiſſum, tñ ipſe D. Antonius ipſo viuente valeat de omnibus illis bonis ſuis diſponere, non obſtante fideicommiſſo, ē inuita, & nolente D. Maria fideicommiſſaria: Et hæc licentia alienandi facta D. Antonio operatur, q̄ quauis ipſe vt grauatus non poſſet aliās de iure bona ſua ſubiecta fideicommiſſo

cedente d. d. substitutio-
erba genera-
fideicom-
tempus
& postulat
fideicom-
l. de mo-
per illat
er de testam
condonem
missi, condi-
fideicom-
idem, quod
us §. Logus
men, de ap-
Antonius, &
ere, & quo
§. Stantius
ia in puncto
m, vitum D.
supra, in l. i.
ter viuos, seu
tis, & conse-
fori, de can-
altem pro re-
ichis bonis di-
D. Maria, quia
dicte heredi-
an D. Maria,
um filium, &
emanit ex bo-
axime ad hoc
onis heredita-
filium pueri
dorem, & al-
primo aspectu
e omnibus bo-
atione, & for-
clara, & ipse
& consequenter
& de eius po-
it l. i. Iulianus
in nostra, ubi
o, de legatū
d. parte, quare
viguitas, nō
aut ille in f.
us propter ver-
rei et aliena-
ro, in quo testa-
bus suis, quia
arbitri, in p-
ti, de testam-
trariam fidei-
gore licentia,
D. Antonius
& non totus
, & ipso in ve-
ora, in quibus
cedere D. An-
icet ipsi D. An-
fideicom-
pfo viuente
onere, non ob-
ante Do. Maria
enandi facta
ipse vt gra-
subiecta fidei-
commisio

alienare sine consensu, & voluntate D. Ma-
fideicommissariae, iuxta quae habentur in l. si. cum
C. coia de leg. & in l. si fundū per fidei-
commissum de leg. 1. & habetur in l. codicillis. §. in
ibi Bal. si de lega. 2. cum simil. Tamen ipse
alienatio licet inuita D. Maria poterit aliena-
re alienatio dūmodo nō sit facta in frau-
dolose, ut in l. titius. ff. ad treb. & arg. l. qui
§. si pars. ff. de cōd. & dem. & ibi docto. non
per illa verba in testamēto posita, uidelicet,
tamen uiuente possit & c. debet dici data li-
centia D. Antonio disponendi de omnibus, & sin-
gulis bonis hereditatis, & consequenter et
bonis totius hereditatis, & ipsa inuita, quia
non requiritur absurdum, qd D. Maria, quae esset
pars suae ex institutione eius, & ex adi-
cuntur in prin. ff. de acquir. poss. liberē non possit
bonorum suorum hereditatis disponere
sui fratris, & ipse suus frater, uidelicet
ius de illius do. Maria parte ipsa inuita
ere disponere contra ea, quae habentur in
§. si quis a par. fuer. manu. & in l. in re mā-
da. & d. §. per traditionē insti. de rerū
hoc quodā modo redderetur frustrato
facta de ipsa D. Maria, si intelligeretur,
ius possit de omnibus bonis, & sic de
qua fuit instituta D. Maria, disponere:
est interpretatio semper, ne dispositio
reddatur frustratoria l. si qā ff. de leg. 1. l. si
prin. cū ibi not. eod. titu. §. ne sequatur
dispositio non reddat frustratoria, ver-
loco, seu in fine posita, quae alias regulari-
ter recedat ad oīa praecedentia, referuntur so-
propterea, ut habetur per Bart. & alios in l. a
mar. ff. de leg. 1. Abb. in secundo requiris de
in cleu. in agro, in §. ceterū de statu re-
l. in ecclesia de elect. in 6. notabili. ¶ Pre-
terea, qd D. Antonius possit di-
de legitima, & Trebel. quae D. Maria sal-
tem, praesupposito fideicommissio in portio-
citra tex. in l. quoniam in prioribus, & in au-
tissima. C. de inoff. testa. & in l. libemus. C. ad
liberis primi gradus nō potest impedi-
prohiberi treb. sicut in legitima debita iura
imponi onus nō potest, nec illa prohiberi,
in l. Marcellus in prin. per Bar. & alios ff. ad
treb. ergo, quod dicitur in dicto testamēto in
ipso tamen uiuente possit & c. debet referri
propterea, hoc est ad casum, in quo testa-
mentum parte D. Antonij subiacere fideicom-
missio obstat huiusmodi fideicommissio facto,
licentia testatoris disponere poterit de om-
nibus bonis suis inuita D. Maria fideicommissa-
re licentia, & facultas data, quia
de iure nō potuisset, cū res subiecta fidei-
commissio per gratū nō possint inuito, & ignoran-
tiam alienari, vt in d. l. si. §. sed quia, cū
res quae C. communia de leg. & cū alijs supra al-
per glo. & docto. in l. Marcellus. §. res quae. ff.
de leg. 1. Et si dubitaretur, seu quareretur, quid
esset huiusmodi fideicommissum factū in parte
dicti Antonij ad fauorē D. Mariae, si ipse D.
Antonius possit oīa bona suae partis alienare, & de
ponere liberē inuita D. Maria? Rōdetur, qd
operaretur ad utilitatē D. Mariae, in primis,
propterea mortis D. Antonij bona inter viuos per
fuisse alienata, seu pro parte, qua nō ef-
fecta, spectarent ad D. Mariam fideicommissa-
re esset licitū D. Antonio de illis di-

ponere in morte, seu causa mortis, & in vltima vo-
luntate, cū a testatore sibi fuerit concessum de illis
disponere, uiuente ipso D. Antonio sita important,
& significant illa verba, & ipso tamen uiuente pos-
sit disponere, quae, cū sint ablatiui absoluti, resoluū-
tur in uim cōditionis l. a testatore. ff. de cond. & de
mon. & ibi Bar. & in l. ff. eod. confisteret ergo fidei-
commissum in non alienatis, arg. l. titius. ff. ad treb. &
de hoc latius tangeretur in sequenti dubio, in quo di-
cetur, praesupposito isto fideicommissio in parte bo-
norū D. Antonij, quid & quantū sub eo contineat-
tur, & ex praedictis remaneant resoluta illa, quae in
cōtrariū adducuntur. ¶ Venio ad secundū dubiū, in
quo quaeritur, stante praecedenti conclusione, qd D.
Antonius non possit ipso uiuente disponere de om-
nibus bonis totius hereditatis inuita D. Maria, sed
solū de parte sua, an de illa parte sua bonorū ipse
D. Antonius possit in totū liberē disponere & c. &
huic dubio rōdeo, qd solū poterit de illis dispo-
nere ipso uiuente, & sic inter viuos, & nō post mor-
tē in vltima voluntate: quoniam cum regulariter, &
de iure cōi grauat per fideicommissum non possit
alienare inuito fideicommissario bona subiecta resti-
tutioni, nisi in quibusdā casibus exorbitantibus a
iure permissis, ut habet in l. fin. §. sed quia cū auth.
res quae C. coia de leg. & not. in d. l. Marcellus. §. res
quae, & a testatore ipsi grauato sit concessa facultas
alienandi, & disponendi inter uiuos, & ipso grauato
uiuente, ista facultas & licentia tāquā exorbitans nō
erit extendenda, ultra casum suū l. ius singulare de
legib. c. quae a iure cōi de reg. iur. in 6. l. si uero. §. de
uiro. ff. solut. matr. Itē quia licet concedatur licentia
alienandi a testatore inter uiuos, cēsetur interdi-
cta, & prohibita in vltima uolūtate, & causa mortis,
& ē iuxta ea, quae habentur in l. ea lege. C. de cō-
dict. ob caus. & ibi Sali. in 2. q. per tex. in l. possunt. §.
pater. ff. de leg. 3. & habetur in l. si ira quis. §. ea lege.
ff. de verb. obl. bonus tex. in l. pater filium §. fundū.
ff. de lega. 3. ¶ Alienatio enim limitata, seu permissa
ad tēpus intelligit prohibita post illud tēpus, &
ē cōtra, ut ibi, & argu. l. statu liberū. §. stichum. ff. de
leg. 2. nā limitata causa limitatū producit effectū l.
in agris. ff. de acquir. rer. domi. ¶ Præterea ¶ & si a te-
statore dicatur concessa D. Antonio facultas alien-
nandi, debet tñ intelligi, dūmodo adsit bona fides,
& absit dolus eius, & ne in fraudē fideicommissi alien-
naret l. titius cum his, qd ibi habentur. ff. ad treb. & per
Alex. in d. l. Marcellus. §. res quae in 5. col. Itē cen-
setur data licentia alienandi inter viuos, dummodo
conseruet quartā partem bonorū suorū ipsi D. Ma-
riae fideicommissariae per tex. in auth. contra rogatus.
C. ad treb. & ibi docto. & habetur per glo. & docto.
in d. l. titius, ubi Bar. Alex. alioquin frustratoriū red-
deretur fideicommissum factū, si oīa possit alienare,
quod non est dicendum: & facit id, quod habetur
per Imol. & Soci. in l. qui heredi. §. si pars. ff. de cōd.
& dem. & hae sufficiant quoad secundū dubiū.
¶ Cāpio tertium, quod duo continet; primū, an
do. Maria possit prouocare D. Antonium ad diui-
sionē, & an D. Maria possit de parte sua testari. Quo
ad primum concludo ipsam posse petere diuisionem:
¶ quoniam & si ipsa dicatur prohibita alien-
nare, & de parte sua bonorum disponere, nisi cum
consensu D. Antonij, tñ vñ, qd de iure possit prouo-
care dictum D. Antonij ad diuisionem, quia de-
bet intelligi prohibita solū alienatio, & dispositio,
quae fieret in prauidiciū dicti D. Antonij, non
autē dici debet prohibita diuisio bonorū inter ip-
sos, per ea, quae habentur in terminis per Paul. de Ca-
str. in l. uolūtas. C. de fideicom. per tex. in l. cū pater.
§. häre-

- 38 *§* hereditatē ff. de lega. 2. *†* faciunt et illa, quæ habetur per Bar. & alios in l. qui Romæ. *§* duo fratres ff. de verb. oblig. circa finem, ubi emphiteota prohibitus alienare irrequisito dño potest alium emphiteutam ad diuisionem prouocare, & cum illo diuidere diuisionē. n. improprie est alienatio l. i. cum ibi no. C. cōia vtriusq. iudi. facit et, quod habetur in l. filiusfam. *§* diui cum sequenti ff. de leg. 1. & in l. pater *§* fratre de lega. 2. & in l. pater filium *§* quindecim ff. de lega. 3. ubi prohibiti alienare a testatore possunt inter se alienare, & sic alienando non dicuntur uenire contra prohibitionem. ¶ Quoad secundum, an D. Maria de parte sua possit testari, cōcludo, *†* q. de legitima, & Trebellianica, quæ ipsi D. Mariæ sine onere debentur, & in quibus non potest onus aliquod imponi, nec possunt ipsis filiis primi gradus prohiberi tacite, nec expresse, ut in d. l. qm in prioribus, & in d. auth. nouissima C. de inoff. test. & in l. iubemus C. ad Trebell. & habetur in l. Marcellus in prin. ff. ad Trebell. D. Maria absq. dubio testari poterit, sed de alijs bonis fideicommissis, & restitutioni subiectis, si D. Maria decederet sine liberis, quia talis conditio tacite subintelligitur, gñaliter. *§* cū autē C. de instit. & substi. sub cōdit. fact. in c. in presentia de proba. & per Soc. in terminis nostris in d. *§* cohæredes, & Alex. ibi in 3. col. non poterit testari ad præiudiciū D. Antonij fratris, & fideicommissarij, faciunt, quæ habentur per Paul. de Cast. quæ et refert Alex. in 3. col. in d. l. qui Romæ. *§* cohæredes. Itē prohibitus disponere de bonis, & prohibitus alienare non potest et testari, extraneū instituendo ad præiudiciū eius, cuius causa dicitur facta prohibitio, ut in l. codicillis. *§* instituto, & in *§* marce de leg. 2. gl. & doc. in d. l. si ita quis. *§* ea lege, & per doct. in d. l. qui Romæ. *§* cohæredes de verbo. obli. & habetur in l. si ea lege. C. de cōd. ob. cau. & hæc sufficiunt quoad tertium dubiū. ¶ Venio ad quartū, & vltimum, in quo absq. dubio concludendum censeo *†* q. D. Maria et absq. consensu D. Antonij de bonis hereditarijs ad se spectantibus, & fideicommissis subiectis potest dote filie primæ monij assignare, & filio masculo alimenta præstare de sua legitima, & Trebellianica prius, & in subsidio de bonis et restitutioni subiectis, auth. res quæ cū ibi not. C. com. de leg. & arg. tex. in auth. contra rogatus C. ad Trebell. glo. Bart. Alex. & oēs in l. Marcellus in *§* res quæ ff. ad Trebell. ubi pro dote filiarū, item pro alimentis proprijs, & filiorū bona fideicommissis subiecta alienari possunt, ut per Alex. in dict. *§* res quæ, & per doct. in d. auth. res quæ. Nā si grauatus potest pro alimentis suis alienare, ergo & pro alimentis filiorū, quoniam filius una, & eadē persona censetur cū patre l. si. C. de impub. & alijs subst. Itē
- 31 *†* pater iure naturæ tenetur filios suos alere, instit. de iure naturali gentiū & ciui. c. ius naturale. 1. distinctio. l. si quis a liberis in prin. ff. de alend. liber. cū simil. plus enim diligit pater filios, quam se ipsum. l. si quidē in fin. ff. quod met. caus. Et si uerū sit, q. D. Maria hæc possit absq. consensu D. Antonij per prædicta, ergo absq. dubio poterit cū illius cōsensu, tū quia testator hoc permisit D. Mariæ, vcz disponere de bonis cū consensu, & uoluntate D. Antonij, ut supra, tū quia regulariter grauatus per fideicommissum potest cū cōsensu fideicommissarij, & ad eius præiudiciū alienare bona fideicommissis subiecta l. si fundū de leg. 1. cū simil. supra ad hoc propositū allegatis. Vltius super hoc non insisto, quoniam res mihi satis clara uidetur. Laus Deo.
- S V M M A R I V M.
- 1 Legata pecunia p. re aliqua emenda, nō res emptā legata cōfess,

- sed estimatio, aut pecunia illa est in obligatione, nec tunc res emptā grauamē, aut alienationis prohibitio apponitur. C. tra. n. 8.
- 2 Prohibitio alienationis ppetua ultra quartū gradū non extenditur, & qñ ultra quartum gradum extendatur n. 7. & 9.
- 3 Prohibitio alienationis facta heredibus ut ipsi bona cōferant successioni suæ, & cū onere, ut inter se cauēat de uicini do sed de conseruado, fideicommissum nō operat. Contrarium.
- 4 Prohibitio alienationis rei facta a testatore, quia uolens ut perueniret ad filios, seu descendētes, seu ad aliquas personas, fideicom. quoad illas personas inducit.
- 5 Grauari per fideicom. a testatore potest non modo heres, sed legatarius, sed etiam heres heredis, & legatarij, & qui nondum natus est, & non solum de re relicta, sed etiam de alia.
- 6 Femina descendentes uocatur, & ad fideicommissum factum inter liberos, & descendentes simpliciter admittitur. Liberos, & descendentes appellatione simpliciter feminæ quoq. comprehenduntur.
- 7 Prohibitio alienationis facta liberis, uel heredibus, quia uoluit rem prohibitam perpetuū ad descendentes suos decerere, extenditur ad omnes descendentes in infinitum.
- 8 Grauari honoratus potest a testatore non modo de re relicta, sed etiam de alia.
- 9 Descendētiū appellatio etiam in prohibitione dicitur omnes in infinitum continere.
- 11 Instrumento referenti se ad testamentum, aut instrumentum aliud non statim, neq. creditur, nisi testamentum, & instrumentum illud producat. fallit. n. 12. & 13.
- 12 Instrumento de narratis in eo enunciativē, & referenti ad aliud instrumentum, & ad de præterito standum est, quando illud cum decreto iudicis factū fuit, maxime in antiquis.
- 13 Instrumenti uerbis enunciativis de dispositis ab alio in scripto factis antiquissimis, maxime si enunciativæ, & relatio ad illa principaliter & propter se ferat.
- 14 In antiquissimis probationes non plena ad probationes plenam faciendam admittuntur.
- 15 Enunciatum ab instrumentum publico regulariter probat, plene, & præsumptionem inducit.
- 16 Instrumenti uerba enunciativa per modum causæ, & principaliter propter se, inter presentes, & contrahentes probata probant in illis contenta.
- 17 Emptione rei facta sub modo, & conditione aliqua, emens, & modus ille seruari debet.
- 18 Enunciativa uerba per uia modi prolata disponunt, alij ff. Idem, quando post uerba enunciativa de præterito sequitur promissio, & dispositio.

E P I T O M E.

S per re immobili emenda pecunia cerit a testatore relicta, & prohibita alienari, ut perpetuū debeat conseruari, & possit in liberos & descendentes deuenire, ex hac alienationis prohibitione dicitur fideicom. inducitur, quod ultra quartum gradum extenditur & feminas quoq. descendentes comprehendit.

Ex narratis enunciativē ad aliud testamentum principaliter propter se, & per modum causæ in instrumenti emptionis, probatur disposita a testatore absq. alia reperi exhibitione, maxime si in instrumentum iudicis decerni interuenerit, factumq. sit antiquissimum.

CONSILIVM LXXXVII.

ISO puncto exhibitio, & cōsideratis res quæ continentur in quodā instro emptionis de una possessione emptā a Bonifacio Gulielmo, & Bartholomeo fratribus pretio librarum mille, quæ libra mille legatæ fuerunt a quodā Ligio testatore dictis fratribus sciendæ ad illorū cōmodū, & utilitatē in aliquo immobili cum onere, de quo in dicto instrumento, & prout asseritur in testamento dicti Ligij dispositum.